

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er iværksat til prøvelse af Personalerettens dom af 30. november 2009 i sag F-83/07, Zangerl-Posselt mod Kommissionen, hvorved Europa-Kommissionen blev frifundet i appellansens søgsmål.

Appellanten gør gældende, at Personaleretten foretog en urigtig retsanvendelse ved prøvelsen af betingelserne for at få adgang til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST/27/06. Herved gøres det bl.a. gældende, at Personaleretten ved bedømmelsen af, om appellanten er i besiddelse af et eksamensbevis som omhandlet i meddelelsen om udvælgelsesprøven, har lagt afgørende vægt på den franske version af tjenstemandsvedtægts artikel 5, stk. 3, litra a), nr. ii).

Desuden er Personalerettens bemærkninger, hvorved den forsøgte at afkræfte appellansens argumenter, behæftet med flere retlige fejl. I denne forbindelse anføres bl.a., at Personaleretten dels drog konklusioner, der ikke har støtte i sagens akter, dels foretog en urigtig gengivelse af beviserne.

Appellanten gør ligeledes gældende, at det ganske vist blev fastslået, at der forelå en indirekte forskelsbehandling på grund af alder, men at denne forskelsbehandling blev anset for berettiget med en utilstrækkelig og urigtig begrundelse.

Sag anlagt den 10. februar 2010 — Jurašinović mod Rådet

(Sag T-63/10)

(2010/C 113/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ivan Jurašinović (Angers, Frankrig) (ved avocat N. Amara-Lebret)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen af 7. december 2009, hvorved sagsøgeren blev nægtet adgang til følgende dokumenter:

- Rådets afgørelser vedrørende udlevering til Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien af dokumenter, som denne domstol anmodede om at få i forbindelse med Gotovina-sagen.

- Al korrespondance udvekslet i den forbindelse mellem EU's institutioner og Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien (+ eventuelle bilag) og navnlig de oprindelige anmodninger fra såvel Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien som Gotovinas advokater.

- Rådet for Den Europæiske Union, Generalsekretariatet tilpligtes at give aktindsigt i elektronisk form i samtlige udbedte dokumenter.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes betale sagsøgeren et beløb på 2 000 EUR (eksklusive moms) eller 2 392 EUR (inklusive moms) med tillæg af renter svarende til ECB's rentesats fra dagen for registreringen af stævningen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I denne sag har sagsøgeren nedlagt påstand om annulation af Rådets afgørelse af 7. december 2009, hvorved sagsøgeren blev meddelt afslag på aktindsigt i Rådets afgørelser vedrørende udlevering til Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien (ICTY) af dokumenter, som denne domstol anmodede om i forbindelse med Gotovina-sagen samt al korrespondance udvekslet i den forbindelse mellem EU's institutioner og Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien (+ eventuelle bilag) og navnlig de oprindelige anmodninger fra såvel Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien som Gotovinas advokater.

Til støtte herfor gør sagsøgeren fire anbringender gældende:

- Rådet begik en retlig fejl ved af afslå aktindsigt i dokumenterne på grundlag af artikel 70B i ICTY's procesreglement, selv om dette ikke finder anvendelse.

— Det vil ikke være til skade for beskyttelsen af retslige procedurer og juridisk rådgivning i medfør af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾, idet denne undtagelse vedrører beskyttelse af Den Europæiske Unions og medlemsstaternes retslige procedurer og ikke en retslig procedure for Den Internationale Straffedomstol for Det Tidligere Jugoslavien, som er uden for EU's jurisdiktion.

— Det vil ikke være til skade for beskyttelsen af offentlige interesser vedrørende internationale forbindelser i henhold til samme forordnings artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led.

— Der foreligger en tungtvejende offentlig interesse i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001, idet sagsøgeren anmodede om fremsendelse af de udbedte dokumenter med henblik på at gøre sine rettigheder gældende i sag T-465/09. Denne anmodning vedrørte adgangen til domstolsprøvelse og retten til en retfærdig rettergang for Unionens retsinstanser. Den konflikt, som disse dokumenter vedrører, blev i øvrigt afsluttet i 1995.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 15. februar 2010 — Zuckerfabrik Jülich mod Kommissionen

(Sag T-66/10)

(2010/C 113/82)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Zuckerfabrik Jülich AG (Jülich, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H.-J. Prieß og B. Sachs)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annulatio af Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009 af 3. november 2009 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1762/2003, (EF) nr. 1775/2004, (EF) nr. 1686/2005 og (EF) nr. 164/2007 og om fastsættelse af

produktionsafgifterne i sukkersektoren for produktionsåret 2002/2003, 2003/04, 2004/2005 og 2005/2006.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks søgsmålsgrunde

Den første søgsmålsgrund er, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 233 EF (artikel 266 TEUF) analogt, idet Kommissionen ikke har overholdt kravene i Domstolens dom af 8. maj 2008, Zuckerfabrik Jülich (forenede sager C-5/06 og C-23/06 — C-36/06, Sml. I, s. 3231). I denne dom fastslog Domstolen, hvordan parametrene for »det overskud, der kan eksporteres« og »den samlede mængde eksportforpligtelser« skal fastlægges i beregningen af produktionsafgifterne for produktionsårene fra 2002/2003 til 2005/2006 i sukkersektoren. Sagsøgeren finder, at Kommissionen i den anfægtede forordning også har ændret det tredje parameter »det samlede restitutionsbeløb«, selv om dette ikke var spørgsmålet i Zuckerfabrik Jülich-sagen.

Den anden søgsmålsgrund er, at Kommissionen har tilsidesat artikel 15, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001⁽¹⁾ samt forordningens betydning og formål. I den forbindelse har sagsøgeren bl.a. fremført, at ved beregningen af det samlede restitutionsbeløb har Kommissionen medregnet restitutionsbeløbet for eksport, som der ikke er blevet ansøgt om og indbetalt. Desuden fører en fast sats for månedlig eksport til unøjagtige beregninger. Herved gør sagsøgeren gældende, at Domstolen i Zuckerfabrik Jülich-sagen forbød, at det samlede tab blev fastsat til et beløb, der er større end de med restitutioner forbundne omkostninger.

For det tredje har Kommissionen tilsidesat forbuddet mod at give retsakter tilbagevirkende kraft, idet Kommissionen ved den anfægtede forordning ændrede det samlede restitutionsbeløb med tilbagevirkning.

Den fjerde søgsmålsgrund er, at Kommissionen den 3. november 2009 ikke længere havde kompetence til at vedtage en forordning om produktionsafgiftsbeløbet for produktionsårene fra 2002/2003 til 2005/2006, da forordning nr. 1260/2001, som Kommissionen har henvist til som retsgrundlag, ikke længere var i kraft ved forordningens vedtagelse, ligesom der ikke fandtes andet retsgrundlag i sekundær ret, og det efter reglerne i EF-traktaten var Rådet og ikke Kommissionen, der havde kompetence.